

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 407. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357172944/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

lad dig kun hilde i Blændværk og Trolddom af Løgnens Aand, saa har den dig ubetinget.»

Øjenforblændelsen og Trolddomskunsterne skortede det ikke paa i hans Eksistens, og han, som havde begyndt med at spotte Forstandskulturen som flad og gold, forfaldt tilsidst til en Aandløshed, der var endnu langt goldere og fladere end den tomme Rationalisme. Han var saa lidet en Hykler som den gode Sjæl, Catharina Emmerich, nogensinde var en Bedragerske. Men hans Trang til at finde en fast ydre Støtte for sit væklende Jeg, der tilmed var knækket og fuldt af Ruelse over en letsindig Ungdom, bragte ham til med al sin Sjæls Sværmeri at klatre sig til Kirkens Mirakelverden, ganske som han tidligere havde klatret sig til en poetisk Æventyr- og Spøgelseverden.

Han endte i en Slags fromt Vanvid, hvis Sværmen kun af og til blev afbrudt ved hans gamle Lyst til at drive Abespil. Han erklærede f. Eks. at han i sine Tegninger efter Catharina Emmerichs Syner havde afbildet Apostlene med den mest samvittighedsfulde Troskab, men havde, som Bettina opdagede, ligefuldt ikke kunnet nægte sig den Spas at hænge om Halsen paa Apostelen Paulus som Rejsetaske en gammel besynderlig og pudsig Tobakspung, som han tidligere havde ejet og om hvilken allehaande lystige Historier var i Omløb blandt hans Bekendte.

Clemens Brentano var paa fædrene Side af italiensk Afstamning. Hans Bedstefader fra Treviso ved Comosøen havde i Frankfurt am Main grundet et Handelshus. Paa mødrene Side nedstammede han fra Forfatterinden Sophie Laroche, Wielands Veninde

Han saa ud som Mængden forestiller sig en Digter; han var smuk, temmelig bleg og mager og havde sorte Lokker, der hang vildt om Hovedet. Hans Hudfarve var sydlandsk, hans Øjne; der overskyggedes af lange Øjenhaar, var brune og ildfulde; hans Blik var flygtigt. Han sang med en smuk, dyb Stemme gerne sine egne Sange, idet han ledsagede dem paa Guitaren.

Efterat man forgæves havde sat ham i Købmandslære, gik han i 1797 til Jena, hvor han lærte de mest navnkundige Romantikere, Fr. Schlegel, Steffens og andre at kende, der paa Grund af hans gale Streger og ofte ondskabfulde Pralerier og Løgne ikke sjældent truede ham med Ørefigen og undertiden virkelig gav ham Prygi. Men han kunde ikke lade være med blot af ubehersket Lune at krænke Andre. Da han endnu var ganske